

ZEMSKÁ JUBILEJNÍ VÝSTAVA V PRAZE.

NAVOD KU CHYTÁNÍ RYB S POPISEM RYB ČESKÝCH.

SESTAVIL

FRANT. DVOŘÁK,

velkoobchodník s rybářským náčiním v Praze číslo 258-I

V PRAZE 1891.

TISKEM B. GRUNDA a Y. SVETONÉ NA KRÁL. VÝNOHRADECN.
NÁKLEDEM FRANT. DVOŘÁKA.

Návod ku chytání ryb udicí.

Výsledek chytání ryb na udici závislým jest po většině na výpravě rybáře, dobrém náčiní a správném jeho užívání.

Totéž, co pro lovce, platí též pro rybáře.

Onen špatnou ručnicí chybí se cíle a i dobrou zbraní, však drobnými broky nemůže zastřeliti jelena, a kulkou opět nelze stříletí opeřence.

Právě tak nelze prutem těžkým neb štikovým chytati umělými mouchami, neb opačně prutem lehkým pro umělé mouchy chytati štiky neb kapry, a osvědčuje se zde staré přísloví „Svůj k svému“.

Ježto pak začátečníku jest velmi těžko ihned správné náčiní pro rozličné druhy lovu neb pro dobu roční voliti, podávám v následujícím krátký přehled nejdůležitějších pravidel o lovu ryb udicí.

Návod tento rozdělití lze na tři oddíly a sice :

I. Rybářské náčiní (výprava udičkáře).

II. Vnada.

III. Kalendář rybářský.

I. Rybářské náčiní (výprava udičkáře).

1. Chytání na lehký s naviječem:

Lehký, asi 4 m dlouhý prut s jemným naviječem a 20 až 40 m dlouhou, slabou a pletenou šňůrou hedvábnou s několik metrů dlouhým vlasem žíněným neb sedulovým, splávkem jednoduchým brkovým, zatížení vnady brokem, s udicí Heming č. 70.—75. na jemné seduli.

2. Ku chytání na těžko.

Silný, $4\frac{1}{2}$ až $5\frac{1}{2}$ m dlouhý, ohebný prut, s naviječem na 40 až 80 m dlouhou, hedvábnou neb konopnou pletenou, prostředně silnou šňůru.

Chytáme-li úhoře neb parmy, nutno užití ukončení z drátu mosazného, bez splávku, zatížení kuličkou olověnou, udicí na červy Heming č. 64.—68. na silné splétané seduli; ku chytání kaprů ve vodě tiché splávek bez ukončení drátového a bez zatížení, s udicí dvojnásobné síly Heming č. 1.—4. na trojnásobně splétané seduli, — ve vodě tekoucí s ukončením drátovým a splávkem.

3. Chytání umělými mouchami.

$3-3\frac{1}{4}$ m dlouhý, svižný prut, malý naviječ s 20—40 m dlouhou, slabou šňůrou hedvábnou, s ukončením sedulovým, s mouchou konečnou a mouchami řadovými; mimo to nutno mít v zásobě 2 neb 3 ukončení sedulová a výběr much konečných a řadových.

4. Chytání na živé rybky.

a) Moráky, visuté:

Lehký, 3—4 m dlouhý, tuhý prut, naviječ s pletenou, hedvábnou neb konopnou šňůrou prostřední síly,

ukončení s lehkým splávkem, konduktéry a zatížením, udice rovná Limerik č. $\frac{3}{10}$ —1. na silné, trojnásobné splétané sedyli.

b) Na paternoster:

Prut jako č. 2. s naviječem, ukončení na paternoster z dvojnásobného drátu mosazného a 2 rovnými udicemi Limerik, upevněnými pomocí karabinek; na konci drátu silné zatížení.

c) Štiky, visuté:

Silný, $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ m dlouhý, tubý prut s naviječem a 40—80 m dlouhou, silnou, splétanou hedvábnou neb konopnou šňůrou, ukončení s velkým splávkem konduktéry a zatížením na karabince, udice dvojitá Limerik č. 18. neb 19. na struně střední síly.

d) Pod ledem:

10—15 m dlouhá, splétaná šňůra konopná č. $\frac{5}{6}$ neb $\frac{6}{7}$, splávek s brkovým stavěčem, zatížení, dvojitá udice Limerik č. 18. neb 19. na struně střední síly.

Dále ještě třeba jest následujícího náčiní:

Sáček k uschování chycených ryb.

Podběrák.

Kožený váček k uschování udic a ukončení vlas-cových.

Kniha na umělé mouchy.

Krabice na malé červíky.

Váček (pytlík) na velké červy.

Krabice na živé brouky.

Olovené kuličky (zatížení) vrtané a rozříznuté.

Broky rozříznuté.

Olovo k vinutí.

Karabinky.

Malé kleštičky k upevnění zatížení.

Plechová nádoba k uschování živých rybek (vnady).

Jehla na vnadu (k přišíití rybek).

Vidlička k vytahování udic z tlamy štiky.

Šňůry a ukončení.

Udice navázané.

Splávky.

Silný kapesní nůž s vývrtkou.

II. Vnada.

Hlavní druhy vnady jsou :

Červení pařeništní neb zahradní červíci.

Rousnice.

Bílí červíci, mravenčí vajíčka, mouchy, brouci, housenky, majky, kobylky, živé rybky, žabky, ocásky bělíček, malí raci, ocásky račí.

Škeble.

Krev, játra.

Višně, slívy, švestky.

Brambory, těsto, hrách.

III. Kalendář rybářský.

Leden.

Štika chytá se pod ledem dle 4. d. na živé rybky tím způsobem, že do tříhranné vysekané díry (prohlubně) spustí se rybka živá, napíchnutá hřbetem, však bez poranění obratlů, na jednu z dvojaté udice na hloubku od splávku $\frac{3}{4}$ —2 m a zatočí konec šňůry kolem vyseknutého kusu ledu, zbytek šňůry pak položí se volně k otvoru. Jakmile štika vzala, použít se jí tolik šňůry, až rybku i s udicí polkla, načež se krátce,

ale silně sekne a štika zaseknutá bez veškerých okolků z vody vytáhne, udice pak pomocí vidličky z tlamy se vyndá.

Lipan vezme velmi dobře červíky při slabém mrazu neb počasí mírnějším.

Na tichých, hlubokých místech v řece vezmou červíky: tloušť, plotice, perlín, cejn malý, pražma, okoun, morák, proudník, a sice nejlépe za počasí slunečného neb sněžení; jakmile však následkem silnější oblevy větší množství vody sněhové do řeky přijde, nelze na nějaky výsledky lovu naděje míti.

Červíky chytá se tím způsobem, že vnáda těsně na dně zimního lože ryb, t. j. na hlubokých, tichých místech v řece nalézati se musí, a chytá se otvory v ledu na lehký vlas a špičku prutu, nebo v otevřené vodě na kraji ledu (z okrajku) dle I.

Ú n o r.

V únoru počíná doba hájení štiky — ostatní jako v lednu.

B ř e z e n.

Pro štika doba hájení do konce března, pro okouna, moráka, jesena, proudníka a lipana hájení počíná.

Pstruh vezme dobře na červíka neb jinou ryбку, při mírném počasí skočí též na umělou mouchu, nutno užiti však mouchy větší.

Tloušť, podoustev, pražma, cejn malý, plotice, perlín vezmou za příznivého počasí červené pařeníštní červíky.

Jakmile voda sněhová zmizela, táhnou se ryby

za slunečních dnů na místa mělká a tekoucí, a morák počíná za stále pěkného počasí hltavě honiti i lze jej snadno na živou rybku chytiti, nutno však loviti v tichých zátocinách neb pod splavy na kamenitých neb skalnatých místech řeky dle 4. a) nebo b).

D u b e n.

Štika, jejíž doba hájení minula, nalézá se často ještě ve tření, maso její jest, jakosti špatné a vnađu bere velice poskrovnu.

Mimo ony, v předešlém měsíci naznačené druhy přistupují nyní i tyto v dobu hájení: morák, sumec, parma, tloušť, pražma a bolen.

Podoustev se tře, není tudíž dobré jakosti.

Dle toho zbývají k lovu: pstruh, ouklej, cejn malý (skaláček), plotice, perlm, řízek, lín.

Pstruh skočí za pěkného počasí tak jako měsíce předešlého na umělou mouchu; ostatní druhy vyjmenované nutno hledati ve vodách mělkých, a možno již při čisté vodě na místech příhodných vnađiti.

Losos skočí též po umělé mouše.

K v ě t e n.

Mimo ony již jmenované druhy vstupuje v hájení karas.

Pro lov pstruhů nastává doba nejprůhodnější na umělé mouchy i na červíky.

Úhoř, který chytá se prutem na těžko, drátem bez splávku a vnađí žízalami, počíná při pěkném počasí velmi dobře bráti.

Jakmile úhoř vezme, pohne se několikráte špička prutu, načež se krátce sekne a rychle, ale bez pře-

náhlení úhoř vytáhne; čas nesmí se úhoři dáti, ježto by se zachytil předmětů na dně řeky a byl by ztracen. Kapr vezme velmi dobře červy, hrách, těsto a brambory, bylo-li dřívě na místech mělčích, tišších se dnem tvrdým navnaděno.

Při lovu kaprů užívá se prutu těžkého, ve vodě plynoucího, drátu se splávkem, — ve vodě tiché hedvábné šňůry se splávkem; jakmile splávek pomalu pod vodou zmizí, sekne se krátce, ale silně.

Ryba sama přivede se obezřele a pomalu s prutem stranou sehnutým ku břehu a podběrákem se vytáhne.

Je-li kapr příliš silný, povolí se mu s navíječe šňůra, však stále s prutem stranou sehnutým, a to tak dlouho, až se utiší, načež se opět pomalu šňůra navíjí, což opakuje se tak dlouho, až umdlená ryba na povrchu vody se objeví.

Vnadění kaprů při vodě kalné jest bezúčelným.

Podoustve, jež vytřeny jsou, berou dobře na červy neb těsto, ostatní ryby pak, v hájení se nenalézající, jako v měsíci předešlém, však táhnou již raději na místa mělčí.

Vytřené ryby, jež velmi dobře na vnađu jdou, nalézáme ve vodách hlubších.

Červen.

K rybám v hájení jsoucím přistupuje lín. Pro okouna, bolena, jesena, proudníka, lipana a karasa přestává koncem tohoto měsíce doba hájení.

Tloušť běře dobře na třešně, a záhy vytření kapři, jež nyní na hlubších místech se zdržují, berou dobře na těsto neb brambory, bylo-li dřívě dostatečně vnaďeno.

Pstruh vezme červa a střevli.

Období pro chytání na těžko a chytání úhořů nyní počíná.

Červenec.

15. červencem přestává doba hájení pro veškeré ryby s výjimkou lína a může tudíž rybář již veškeré druhy ryb chytati.

Pstruh bere lépe na rybku než na červa a umělou mouchu, bolen, tloušť, proudník a ouklej skáčou opět velmi dobře na umělou mouchu.

Tloušť lze mimo to chytati též na třešně a střívka.

Parma bere dobře, jest ale dosud špatné jakosti; pro pražmy počíná v druhé polovici července nejlepší čas, morák jde též velmi dobře a chytá se buď dle 4. b) s 2 živými rybkami a zasekne, jakmile špička prutu k vodě se nahne, neb dle 4. a) na místech vírových neb v zátočinách vedle silného proudu.

Vnada živá přivěsí se na udici buď za hřbet neb přišije se jehlou. Jakmile splávek zmizel, spustí se pomalu prut směrem k vodě, povoluje se šňůra a zasekne se z pravidla teprve tenkrát, když morák podruhé pohybovati se počal, načež se šňůra pomalu natáhne a ryba vytáhne.

Chycený morák zabije se ihned ranou do hlavy a nechá na suchu ve stínu a přikrytý ležeti.

Úhoř bere dobře.

V měsíci tomto vyhledávají ryby vodu studenější, tudíž místa hlubší a žlaby říční a pouze v noci blíží se ku břehu.

Srpen.

Pstruh bere umělou mouchu lépe než v červenci; pro lipana nastává nejlepší období lovu; bolen, tloušť, proudník a ouklej berou stále na umělé mouchy.

Úhoř, kapr, pražma, parma, morák berou stále velmi dobře.

Místa k lovu příhodná jako v měsíci předešlém.

Z á ř í.

Chytání umělými mouchami blíží se k svému ukončení a přestává chladými nocemi úplně. Pstruh a losos vstupují 15. zářím v dobu hájení.

Pro lov u ostatních ryb počíná nyní hlavní období. Štika, jejíž maso nyní jest výborné jakosti, bere dobře a nutno hledati ji u rákosí, odvodů, za hrázemi, v nadržených vodách, za ostrůvky neb jinými překážkami ve vodách plynoucích, kde voda tišinu tvoří.

Ku chytání užije se prutu dle 4. c) a nutno vnaďu pokud možno tiše na vodu hoditi.

Jakmile štika vzala a splávek pod vodou zmizel, povoluje se šňůra a dlužno ponechati šťice tolik času, aby rybí vnaďu hlavou do hrtanu obrátiti mohla, načež se zasekne.

Z častých zkušeností vychází najevo, že jest lépe šťice více času popřáti a pouze tenkrátě dříve zaseknouti, plave-li štika s vnaďou do rákosí neb jiné překážky vodní a nechce-li slabým napjetím šňůry směr cesty své změnit.

Seknutí musí býti krátké a silné, však vždy dané poloze přiměřené, tak na př. na velkou vzdálenost silnější, na kratší poměrně též slabší.

Je-li zaseknutá štika veliká a není-li možno z vody snadno ji vytáhnouti, nutno povolovati jí šňůru, avšak s prutem stranou schnutým; obrátila-li štika směr svůj a blíží-li se sama k lovcí, třeba ihned šňůru navíjeti, aby v případě, že ryba pouze za měkké části úst chycena byla, udice tíží šňůry sama nevypadla.

Morák, kapr, lipan, parma, pražma, jesen, okoun, plotice, podoustev berou dobře.

Ř í j e n.

Pro kapra a parmu, jež za mírného počasí ještě dobře berou, končí počátkem mrazů saisona lovu.

Pro štika a moráka počíná nyní doba nejlepší. Lipan, okoun, pražma, podoustev a plotice berou dobře na červíky.

L i s t o p a d.

Štika bře stále dobře. Plotice, okoun, podoustev a lipan jdou na červy.

P r o s i n e c

jako leden.

R y b y.

I. řád. *Cyclostomi*. (*Kruhoústé*).

Tělo válcovité, kostra chrupavčitá, ústa přísavná kruhovitá, žabry vakovité, dutina čichová jedna, ploutve břišní a prsní schází.

1. čeleď. **Mihulí. (*Petromizonini*).**

Po každé straně 7 žaberních otvorů.

1. Mihule mořská. (*Petromizon marinus*.)

Ústa se silnými zuby, kolem nichž nalézají se několik řad zubů menších, uprostřed pak jeden zub dvojatý; na místě čelisti dolní jest 7—8zubý kruh. Ploutve hřbetní jsou zřetelně odděleny.

Dosahuje délky až 70 cm. Tělo tmavohnědé skvrnitě, břicho bílé. Mihule tato žije v moři a táhne z jará do řek, v českých řekách jest však vždy zjevem řídkým.

2. Mihule říční.

Kraj přísavných úst tvořen jednou řadou malých zoubků, chruplavá čelist horní ukončena na každé straně jedním ostrým zubem, spodní čelist nese 7 špičatých zubů. Ploutve hřbetní odděleny. Dosahuje délky nejvýše 40 cm.

Barva na hřbetě zelenomodrá, po stranách žlutavá, na břiše bílá.

Nalézají se ve všech mořích evropských a táhne v době, kdy ústroje rozplemeňovací zrají, do řek, až do nejmenších přítoků, aby zde se třely, načež zahynou.

Maso její jest velmi chutné.

3. Mihule menší. (*Petromizon Planeri*.)

Kraj přísavných úst utvořen řadou malých zoubků, chruplavá čelist horní ukončena na každé straně jedním tupým zubem, čelist spodní nese 7 tupých zoubků, přední ploutev hřbetní přechází znenáhla v zadní.

Dosahuje délky nejvýše 20 cm a žije v řekách.

II. řád. **Eulichthyes.**

Čelisti, oblouky žaberní, ploutve prsní i břišní vyvinuty, nozdry párové.

1. čeleď. **Teleostei.**

Tělo se stran smáčkuté, kostra skostnatělá, ústa tvořena z čelisti horní, čelisti spodní a mezičelisti. Dutina žaberní jedna. Měchýř vzdušný pravidelně vyvinut. Bulbus arteriosus s 2 klapkami.

A. **Měkkoploutvé.**

Paprsky ploutví měkké, článkované, vyjma první 3 články.

I. **Břichoploutvé.**

Ploutve břišní na břiše, měchýř vzdušní ústí v jícnu.

1. rod. *Kaprovité. (Cyprinoidei.)*

Hořejší kraj bezzubých úst tvořen mezičelistí —, poslední oblouk žaberní nese zuby požerákové, ploutev hřbetní jedna.

1. **Kapr obecný. (Cyprinus carpio.)**

Zuby požerákové ve 3 řadách a sice 3, 1, 1, ústa, jež položena na konci hlavy, nesou v koutkách 2 vousy a na hořejším pysku též 2

Ploutev hřbetní dlouhá, řitní krátká, obě mají třetí článek zoubkovaný.

Barva kapra jest na hřbetě zelenavě hnědá, po stranách těla žlutavá, s břichem světle žlutým neb bělavým. Kůže kapra pokryta buď úplně šupinami, neb

pouze několika pruhy velkých šupin uprostřed těla, neb jest úplně holá, dle toho též jsou odrůdy pojmenovány: šupák, naháč a kapr kožovitý.

Kapr miluje vody tiché neb pomalu tekoucí, se dnem bahnitým, v němž potravu sobě hledá; tře se v květnu neb červnu; zákonná délka 30 cm H. $\frac{3}{17}$ —22, Ř. $\frac{3}{5}$, B. $\frac{2}{8}$ P. $\frac{1}{15}$ —16, O. 19, Š. $\frac{6}{35}$ — $\frac{38}{6}$ *).

2. Karas obecný. (*Carassius vulgaris*.)

Zuby požer. v jedné řadě a sice 4. Ústa konečná bez vousů; pl. hřb. dlouhá, řitní krátká, třetí článek jejich na zadní straně vroubkováný.

Hřbet zdvihá se silně až ku počátku pl. hř.

Barva na hřbetu olivově zelená, ku stranám znenáhla žloutnává, břich bělavý, ploutve prsní, břišní a řitní červenavé, hřbetní a ocasní žlutavé.

Žije ponejvíce ve vodách stojatých, bahnitých; tře se v červnu, zákonná délka 15 cm, doba hájení od 1. května do konce června. H. $\frac{3}{17}$ —22, Ř. $\frac{3}{5}$, B. $\frac{2}{8}$, P. $\frac{1}{15}$ —16, O. 19. Š. $\frac{6}{35}$ — $\frac{38}{6}$.

3. Lín. (*Tinca vulgaris*.)

Zuby požerák. v jedné řadě v pravo 4, v levo 5. Ústa konečná, v koutku po 1 vousu.

Pl. hř. i řit. krátké, veškeré ploutve okrouhlé. Barvy temně olivově zelené, zlatě se lesknoucí. Ploutve hnědé s fialovým nádechem.

---

*) H. pl. hřbetní, Ř. řitní, B. břišní, P. prsní, O. ocasní, Š. šupiny. Číslo před závorkou značí počet šupin nad čarou postranní, za závorkou pod čarou postranní, mezi závorkami počet šupin podél čáry postranní; při ploutvích čísla před závorkou počet papráků nečlánekovaných, za ní počet článkovaných.

Žije v řekách, rybnících a vodách stojatých se dnem bahnitým. Tře se v červnu. Doba hájení od 1. června do konce srpna. Zákonná délka 20 cm. H. $\frac{1}{8}$ —9, Ř. $\frac{1}{7}$ —6, B. $\frac{2}{8}$ —9, P. $\frac{1}{15}$ —16, O. 19.

4. Parma. (Barbus fluviatilis.)

Zuby požerákové ve 3 řadách po každé straně a sice: 5., 3., 2. Ústa z části na spodní straně položená se 4 vousy, pysk hořejší masitý. Tělo táhlé, válcovité.

Tvrďý osten pl. hřb. na zadní straně zoubkován.

Hřbet barvy olivově zelené, na stranách světlejší, břich bílý, pl. hř. a ocas. šedavá, ostatní červené.

Parma miluje vodu tekoucí a živí se červi neb malými rybkami; tře se v květnu a červnu. Doba hájení od 1. dubna do 15. července, zákonná délka 25 cm. H. $\frac{4}{9}$, Ř. $\frac{3}{5}$, B. $\frac{2}{8}$, P. $\frac{1}{16}$ —17, O. 19, Š. $\frac{12}{28}$ —60, 7—8.

5. Řízek. (Gobio fluviatilis.)

Zuby požerákové ve dvou řadách po každé straně a sice: 5., 3. Ústa na konci hlavy, v každém koutku 1 vous. Pl. hř. i řitní krátká.

Hřbet tmavozelenými skvrnami pokrytý, po straně těla 7 velikých skvrn, břicho bílé; ploutve zažloutlé neb červenavé, pl. hřb. a ocasní jsou skvrnité.

Žije v řekách, potocích se dnem písčným neb křemenitým, živí se červy neb rozličnými odpadky.

Tře se v květnu neb červnu.

H. $\frac{2}{7}$, Ř. $\frac{3}{6}$, B. $\frac{2}{7}$, P. $\frac{1}{14}$, O. 19, Š. $\frac{6}{40}$
až $\frac{44}{4}$.

6. Hořavka. (*Rhodeus amarus*.)

Zuby požerákové v jedné řadě po každé straně a sice 5. Ústa nemají žádných vousů. Ploutev hřbetní a řitní stejně dlouhé.

Tělo u stran sploštělé, vysoké. Postranní čára táhne se jen po 5. neb 6. prvních šupin.

Barva těla stříbřitá, na hřbetě hnědavá. Středem těla na zadní části táhne se lesklý zelenavý pruh.

Druh tento jest nejmenší z ryb sladkovodních a dorůstá nejvýše na 6—7 cm. Maso její jest hořké. H. $\frac{3}{9}$ —10, Ř. $\frac{3}{9}$, B. $\frac{2}{6}$, P. $\frac{1}{10}$, O. 19, S. 11—12, 34—38.

7. Pražma. (*Abramis brama*.)

Zuby požerákové v jedné řadě počtem 5. Ústa šikmá bez vousů. Ploutev hřbetní krátká, přední strana její vysoká, řitní dlouhá. Tělo vysoké ze stran sploštělé.

Barva na hřbetě hnědavá, strany žlutavé, břich bílý. Ploutve modravě šedé.

Žije v řekách, jezerech, rybnících a miluje místa se dnem bahnitým.

Doba hájení od 1. dubna do 15. července, míra zákonní 25 cm. H. $\frac{2}{9}$, Ř. $\frac{2}{24}$ —26, B. $\frac{2}{8}$, P. $\frac{1}{15}$, O. 19.

8. Padoustev. (*Abramis vimba*.)

Zuby požerákové 5. v jedné řadě. Ústa na spodní straně. Pl. hřb. krátká, řitní dlouhá.

Barva na hřbetě zahnědlá, po stranách světlejší, břich bílý. Pl. hřb. a ocasní zamodralé, břišní a řitní zažloutlé.

V době tření pokryjí se na hřbetě a stranách barvou černou.

Žije v řekách a jest zde velmi hojnou, tře se v květnu a červnu. H. $\frac{3}{8}$, Ř. $\frac{3}{18}$ —20, B. $\frac{3}{19}$.

9. Cejn malý. [Skaláček.] (*Blicca argyroleuea*.)

Zuby požerákové ve 2 řadách po každé straně a sice: 5., 2. Ústa na konci hlavy. Tělo silně sploštělé, vysoké. Pl. hřb. krátká vysoká, řitní dlouhá.

Barva na hřbetě modravě hnědá, po stranách světlá, zamodralá, břich bílý. Ploutev hřbetní, řitní a ocasní šedé, prsní a břišní začervenalé.

Nedosahuje takové velikosti jako pražma a miluje tatáž místa jako pražma. (V hájení se nenalézá). H. $\frac{3}{8}$, P. $\frac{1}{15}$, B. $\frac{2}{8}$, Ř. $\frac{3}{19}$ —23, O. 19, Š. 9— $\frac{10}{45}$ — $\frac{48}{5}$ —6.

10. Ouklej. (*Alburnus lucidus*.)

Zuby požerákové ve dvou řadách po každé straně a sice: 5., 2. Čelisti spodní zapadá do důlku čelisti svrchní, šikmá ústa bez vousů.

Ploutev hřb. krátká, řitní dlouhá.

Tělo se stran silně sploštěno.

Barva na hřbetě šedo-modrá, po stranách a břiše stříbřitě bílá. Pl. hřbetní a ocasní šedavé, ostatní bělavé.

Žije v řekách u velikém množství a tře se v květnu neb červnu. H. $\frac{3}{8}$, P. $\frac{1}{15}$, B. $\frac{2}{8}$, Ř. $\frac{3}{17}$ —20, Š. $\frac{8}{47}$ — $\frac{53}{3}$.

11. Ouklej pruhovaná. [Tepka.] (*Alburnus bipunctatus*.)

Zuby požerákové 5., 2. Tělo kratší a méně sploštělé. Kolem otvorů postranních táhne se po obou

stranách řada černých teček. Barva hřbetu temně zelená, po stranách stříbřitá. Ploutve ocasní a hřbetní šedavé, tmavě lemované, prsní a řitní červenavé.

Žije v řekách, nepřichází však u větším množství; ba naopak jest na mnohých místech dosti vzácnou. H. $\frac{3}{7}$ —8, P. $\frac{1}{14}$, B. $\frac{2}{7}$ —8, Ř. $\frac{3}{15}$ —17, O. 19, Š. $\frac{9}{47}$ — $\frac{50}{4}$.

12. Bolen. (*Aspius rapax*.)

Zuby požerákové ve dvou řadách po každé straně počtem 5 a 3. Ústa šikmá, špička čelisti dolní zapadá do dálku čelisti svrchní. Šupiny jsou malé.

Barva na hřbetě modravá, po stranách zamodralá, břich bílý. Ploutve hřbetní a ocasní modravě šedé, ostatní začervenalé.

Žije v řekách na místech tekoucích, vyživuje se červy, hmyzem a živými rybkami. Tře se v dubnu a květnu.

Doba hájení od 1. března do konce června. Zákonná délka 35 cm. H. $\frac{3}{18}$, P. $\frac{1}{16}$, B. $\frac{2}{8}$ —9, Ř. $\frac{3}{14}$, O. 19, Š. 11— $\frac{12}{67}$ — $\frac{70}{4}$ —5.

13. Jesen. (*Idus melanotus*.)

Zuby požerákové ve dvou řadách a sice 5 a 3. Ústa na konci hlavy, bez vousů, ploutev hřbetní a řitní krátká. Tělo táhlé, mírně sploštělé.

Barva hřbetu hnědá, po stranách žlutavá, břich bělavý, ploutve rudé s modravým nádechem.

Žije ve vodě čerstvé se dnem písčitým neb kamenitým, tře se v květnu neb červnu.

Doba hájení od 1. března do konce června. Zákonná délka 20 cm. H. $\frac{3}{8}$, P. $\frac{1}{15}$ —16, B. $\frac{2}{8}$, Ř. $\frac{3}{10}$ —11, O. 19, Š. 9— $\frac{10}{56}$ — $\frac{59}{4}$ —5.

14. Perlín. (*Scardinius erythrophthalmus*.)

Zuby požerákové ve dvou řadách po každé straně, počtem 5 a 3. Ústa konečná šikmo postavena. Ploutev hřbetní i řitní krátká. Hřbet modravě hnědý neb začernalý, strany žlutavé, břich bílý. Ploutve břišní, řitní a ocasní začervenalé, hřbetní šedá, někdy též začervenalá. Ploutve prsní bělavé. Tře se v květnu a červnu.

Žije v řekách i rybnících a miluje dno bahnité a tiše tekoucí vody. H. $\frac{3}{8}$ —9, P. $\frac{1}{15}$ —16, B. $\frac{2}{8}$, Ř. $\frac{3}{10}$ —12, O. 19, Š. $\frac{7}{40}$ — $\frac{42}{3}$ —4.

15. Plotice. (*Leuciscus rutilus*.)

Zuby požerákové v jedné řadě, v levo 6, v pravo 5. Tělo se stran smáčknuté, ploutev hřbetní i řitní krátká.

Barva na hřbetu zamodralá, po stranách stříbřitá, břich bílý. Ploutev břišní a řitní červená, ostatní šedé s červeným nádechem.

Žije v řekách i rybnících a jest vůbec rybou velice rozšířenou. Tře se v květnu a červnu. H. $\frac{3}{15}$ —11, P. $\frac{1}{15}$, B. $\frac{2}{8}$, Ř. $\frac{3}{9}$ —11, O. 19, Š. 7 — $\frac{8}{42}$ — $\frac{49}{3}$ —4.

16. Tloušť. (*Squalius cephalus*.)

Zuby požerákové ve dvou řadách po každé straně počtem 5 a 2. Ústa konečná, bez vousů, ploutev hřbetní a řitní krátká, tělo málo sploštělé.

Ploutve prsní a řitní jsou červené, hřbetní a ocasní začervenalé.

Barva na hřbetě hnědě zelená, po stranách ažloutlá, na břiše bílá.

Zdržuje se v řekách, potocích, rybnících a jest vůbec rybou velice rozšířenou. Tře se v červnu.

Doba hájení od 1. dubna do 15. července a zá-

konná délka 20 cm. H. $\frac{3}{8}$, P. $\frac{1}{16}$ —17, B. $\frac{2}{8}$,
Ř. $\frac{3}{7}$ —9, O. 19, Š. 7— $\frac{8}{44}$ — $\frac{16}{3}$ —4.

17. Proudník [jelec, bělice]. (*Squalius lepusculus*.)

Zuby požerákové ve dvou řadách po každé straně počtem 5 a 2. Tělo táhlé, mírně sploštělé, rypák vyčouhlý. Ploutev hřbetní i řitní krátká. Ploutev prsní a řitní začervenalá.

Barva na hřbetě hnědavě modravá, po stranách stříbřitá, břich bílý.

Žije v řekách i rybnících. Tře se v květnu neb červnu a klade jikry na místech proudících.

Doba hájení od 1. března do konce června, zákonná délka 25 cm. H. $\frac{3}{7}$, P. $\frac{1}{16}$ —17, B. $\frac{2}{8}$,
Ř. $\frac{3}{8}$ —9, O. 19, Š. 7— $\frac{8}{4}$ — $\frac{52}{4}$.

18. Střevle. (*Phoxinus laevis*.)

Zuby požerákové po dvou řadách na každé straně a sice v první řadě 4 neb 5, ve druhé 2. Ústa konečná. Ploutev hřbetní a řitní krátká. Šupiny velmi malé. Tato velmi malá rybka jest nejpestřeji barvená ze všech ryb českých. Hřbet hnědozelený s černavým pruhem od hlavy k ocásku se táhnoucím, strany kovově lesklé, zažloutle zelené. Ústa růžová, břich žlutý neb červený s černými neb modrými příčnými páskami.

Ploutve prsní a břišní šedé s červenou skvrnou na počátku. Ploutev řitní se šedými pásky, na počátku ploutve ocasní černá skvrna.

Tře se v dubnu neb květnu a bývá zde nejpestřeji zbarvená.

Žije v potocích. H. $\frac{3}{7}$, P. $\frac{1}{15}$, B. $\frac{2}{8}$, Ř. $\frac{3}{7}$,
O. 19, Š. 80—90.

2. rod. *Sledovité.*

Hořejší kraj úst tvořen mezičelistí a čelistí, šupiny veliké, snadno padající, roura zažívací se slepými střívkami, měchýř jednoduchý, šupiny břišní tvoří ostrou hranu.

1. Pomořanka. (*Alosa vulgaris.*)

Oči pokryty jsou od obou koutků v polokruh vykrojenou kůží; otvor úst sáhá až za oko. Na obloucích žaberních nalézají se dlouhé, tenké výrostky a sice na prvním oblouku 99—118.

Tělo se stran silně sploštělé, ploutev hřbetní a řitní nízká.

Barva hřbetu olivově zelená, po stranách zažloutlá, břich bílý.

Žije v moři a táhne z jara do řek, aby se zde vytřela. U nás jest vždy dosti vzácnou.

2. *Alosa finta.*

Liší se od předešlé tím, že má mnohem méně kratších a silnějších výrostků na obloucích žaberních; na prvním oblouku pouze 39—43.

3. rod. *Sumcovité.*

Hlava široká, hořejší kraj úst tvořen mezičelistí, obě čelisti svrchní zakrsalé a přeměněny ve výrostky, jež vousy nesou. Kůže bez šupin.

1. Sumec. (*Silurus glanis.*)

Ústa veliká, mezičelist, spodní čelist a kost rádlíková pokryty malými hustými zoubky. Ploutev hřbetní krátká, řitní velmi dlouhá a přechází v ploutev ocasní. Barva hřbetu a hlavy jest zamodralé černá, strany

zelenavě černé s olivovými skvrnami, břicho zažloutlé, skvrnaté. Na čelisti hořejší 2 dlouhé vousy, na dolejší 4 krátké. Žije v řekách, jezerech a rybnících a zdržuje se rád v bahnitých tůních, kde líně leží a na kořist číhá. Jest naší největší sladkovodní rybou.

Doba hájení od 1. dubna do 15. července a délka zákonná 50 cm.

4. rod. *Pískoři.*

Tělo štíhlé, hladké, velmi malými šupinami pokryté. Příkrovky žaberní s několika trny. Kostí požerákové zoubky opatřeny. Hlava pokryta koží, v níž pouze malý otvor žaberní volným zůstává.

1. Pískoř. (*Cobitis fossilis.*)

Hlava krátká, ústa s 10 vousky. Hřbet tmavo hnědý, břicho žlutavé, po stranách těla táhnou se černohnědé a žlutavé pasy a mimo to celé tělo černými tečkami poseto. Ploutve hnědé.

Žije nejraději v potocích a řekách s půdou bahnitou neb v močálech.

2. Mřenka. (*Cobitis barbatula.*)

Hlava delší než u pískoře, ústa se 6 vousy. Hřbet hnědě zelený, strany žlutavé, břich šedý. Hlava, hřbet i strany pokryty temnými skvrnami. Ploutev ocasní má na kořenu spodní polovice černou skvrnu.

Žije v potocích ve vodě tekoucí.

3. Sykavec. (*Cobitis taenia.*)

Hlava i tělo sploštělé, ústa se 6 vousy.

Ploutev ocasní má na kořenu svrchní půle černou skvrnu. Na kosti podoční nalézají se trny.

Barva těla žlutavá, na hořejší polovici skvrnitá, středem těla táhne se pás větších skvrn, hlava též skvrnitá; břicho zažloutle bílé, beze skvrn. Ploutve hřbetní a ocasní temně páskované, ostatní žlutavé.

Žije v řekách, potocích, jezerech i rybnících a zdržuje se nejraději pod kameny.

5. rod. *Lososovitě.*

Hořejší kraj úst tvořen čelistí a mezičelistí, za ploutví hřbetní nalézá se malá ploutvička tuková, na čelistech i kostech patrových zuby, měchýř vzdušní jeden, roura zaživací s četnými přívěsky, vaječníky bez zvláštního vejcovodu.

1. *Coregonus Maraena.*

Rypák krátký, šikmo sříznutý, ústa malá. Na vnitřní straně svrchní čelisti jemné, záhy opadavé zoubky, jazyk posázen jemnými zoubky. Tělo táhlé, se stran sploštělé.

Barva na hřbetě modravá, po stranách stříbřitá, břich bílý.

Žije v hlubokých jezerech a pouze v době tření přichází na místa mělčí.

V Čechách pěstuje se způsobem umělým v rybnících knížete Schwarzenberga v Třeboni.

2. *Losos. (Trutta Salar.)*

Tělo táhlé, se stran sploštělé, rypák prodloužený; přední plocha kosti radlové pětihranná, bezzubá, zadní dlouhá, plochá, jednou podélnou řadou zubů opatřená.

Barva hřbetu šedomodrá, strany stříbřité, černými, řídkými skvrnami poseté, břich bílý. Ploutve temně šedé až černavé, břišní na počátku červenavé,

Žije v moři a táhne počátkem ledna neb února do řek až do nejmenších pramenů, kde se v září neb říjnu tře.

Mláďata vylíhlá zůstanou zde a táhnou třetím rokem do moře, kdež velmi rychle rostou.

Samci lososímu vyrůstá v době tření na spodní čelisti zvláštní hákovitý výrůstek, který mu však opět po vytření odpadne. Doba hájení od 15. září do konce prosince. Zákonná délka 50 cm.

3. Pstruh. (Trutta Fario.)

Tělo sploštělé, rypák krátký, tupý, přední část kosti rádlové tříhranná, na přič 3 neb 4 zuby opatřená, zadní část dlouhá, dvojí podélnou řadou zubů posázená.

Barva hřbetu olivově zelená, strany žlutavé, břich se žlutavým leskem; strany černými a oranžovými, modře ohraničenými skvrnami posázeny.

Pstruh miluje čistou, pramenitou vodu a žije v potocích horských. Za potravu slouží mu hmyz i malé rybky. Tře se v září neb říjnu.

Doba hájení od 15. září do konce prosince. Zákonná délka 20 cm.

4. Lipan. (Thymallus vexillifer.)

Ústa malá, čelisti, kost radlová i patro posázeny ostrými zoubky. Ploutev hřbetní dlouhá. Barva na hřbetě zelenohnědá, strany šedavé, stříbrolesklé. Na přední části těla na postranní čarou bývají černé skvrny a šedohnědé pruhy podél celého těla. Ploutve břišní a řitní s hnědými pásy; ploutve prsní zažloutlé, ploutev hřbetní modravá s hnědými skvrnami a pásy.

Žije v malých řekách a potocích horských, tře se v březnu neb dubnu. Doba hájení od 1. března do konce června. Zákonná délka 20 cm.

6. rod. Štikovitě.

Hořejší kraj úst tvořen čelistí a mezičelistí, ploutev tuková schází, otvor žaberní veliký, roura zažívací bez slepých střívek.

Štika. (*Esox lucius*.)

Hlava dlouhá, spodní čelisti delší svrchních, tělo táhlé. Čelisti spodní i svrchní, jazyk i kosti patrové zuby opatřeny. Hřbet i hlava zelenavě černé, boky světlejší, skvrnitě, břicho bílé, též skvrnitě. Ploutve prsní a břišní začervenalé; hřbetní, řitní a ocasní zahnědlé, černě skvrnitě.

Žije v řekách i rybnících a jest naší nejdravější rybou. Tře se v únoru neb březnu. Doba hájení od 1. února do konce března. Zákonná délka 35 cm.

II. Holobřiché.

Ploutve břišní schází.

1. rod. Úhořovitě.

Ploutve hřbetní, řitní a ocasní splývají v jedno. Před ploutví prsní nalézá se otvor žaberní.

Úhoř. (*Anguilla fluviatilis*.)

Spodní i svrchní čelisti a kostí rádlová zoubky pokryty. Tělo táhlé, sliznaté. Barva tmavozelená, po stranách světlejší, břich bílý. Ploutve temně barvené.

Žije v řekách, rybnících a jezerech. Tře se v moři. Všichni úhoři v sladkých vodách žijící jsou samice,

odtud táhnou do moře, aby se zde se samci, kteří výhradně v moři žijí, třely. Mladí úhořící, tak zvané montée, táhnou pak do řek, aby zde dorostli, a pak opět nastupují cestu zpět do moře. Zákonná délka 35 cm.

III. Treskovité.

Ploutve břišní nalézají se pod prsními; ploutve hřbetní 2 neb 3.

1. rod. *Mikovitě*.

Na bradě lichý vous; ploutve hřbetní i řitní od ocasní odděleny.

Mík. (*Lota vulgaris*.)

Hlava široká, smáčknutá; barva těla tmavě olivově zelená s nepravidelnými, hnědými skvrnami, břicho bělavé.

Žije v řekách a jest rybou velice dravou. Tře se v prosinci neb lednu. Doba hájení od 1. listopadu do 1. února. Zákonná délka 25 cm.

B. Tvrdoploutvé.

První ploutev hřbetní a ploutev řitní s tvrdými, nedělenými paprsky.

I. Okounovitě.

Tělo pokryto drsnými šupinami; přikrovka žaberní na zadním konci pilovaná, hřbetní ploutve dvě.

Okoun. (*Perca fluviatilis*.)

Tělo podlouhlé, se stran sploštělé, ústa zuby opatřená, barva zelenavá, po stranách světlejší, břich

bílý, od hřbetu po stranách těla táhne se 6 až 9 černavých pásků.

Ploutve břišní a řitní červené, první ploutev hřbetní šedě fialová s černou skvrnou, druhá ploutev hřbetní zelenavá, prsní ploutve žlutočervené.

Žije v řekách, potocích i rybnících a jest velice hltavý. Tře se v dubnu neb květnu.

Doba hájení od 1. března do konce června, délka zákonná 20 cm.

Morák. (*Lucioperca Sandra.*)

Tělo dlouhé, pouze přední příkrovka žaberní zoubkovaná, čelisti i kosti patrové zuby opatřeny. Barva hřbetu šedozelená, s temnějšími skvrnami a pruhy, po stranách kovově lesklý, břicho bělavé. Ploutve hřbetní s několika řadami černých skvrn, ploutev ocasní též skvrnitá.

Žije v řekách a dá se i v rybnících s vodou čistou pěstovati.

Tře se v dubnu a květnu. Doba hájení od 1. dubna do 15. července. Zákonná délka 35 cm.

3. Ježdík. (*Acerina vulgaris.*)

Ploutve hřbetní spojeny, na čelistech i kosti radlové zoubky; přední příkrovka žaberní zoubkovaná.

Barva hřbetu hnědozelená s temnými skvrnami a pruhy, strany žlutavě kovově lesklé, břicho bělavé. Ploutve hřbetní s několika řadami černých skvrn, ploutev ocasní též skvrnitá.

Žije v řekách a rybnících a vyrůstá nejvýše na 20 cm délky. Tře se v dubnu a květnu.

II. Tvrdotvážné.

Přední příkrovka žaberní s prodlouženými kůstky spodního kruhu očního spojená.

Pulec obecný. (*Cottus gobio*.)

Hlava smáčknutá, v čelistech a na kosti radlové husté, drobné zoubky, ploutve hřbetní dvě, břišní nalézají se pod prsními. Otvor úst sáhá až pod oko.

Barvy jest hnědé neb šedé na hřbetě i na stranách s hnědými skvrnami, břich bílý.

Vyrůstá pouze asi na 12 cm a žije v čistých vodách s kamenitým neb písčitým dnem. Tře se v březnu neb dubnu.

2. čeleď. **Ganoidei (skelnošupinaté).**

Kostra u některých chrupavčitá, u jiných kostnatá, bulbus arteriosus s několika řadami klappek.

1. *Acipenser Sturio*. (Jeseter.)

Rypák zašpičatělý, před ústy napříč nalézají se 4 masité vousy. Hlava pokryta kostrou kožní. Kostěné štíty tvoří pět řad, každá sama jest drsná, pokrytá kostěnými šupinkami. Ploutev ocasní nepravidelná, hořejší její část delší a končí v této páteř, ústa na spodní straně; měchýř vzdušní jeden. Žije v Severním a Baltickém moři a přichází z jara do řek, aby se zde třel, po Vltavě přichází až ku Praze.

Přehled soustavy českých ryb.

I. třída. 1. čeleď. 1. rod. { mihule říční
Cyclostomi Petromizonini Petromizon { " menší
" mořská

II. třída. Eulichthyes

I. čeleď. Teleostei

A. Měkkoploutvé

I. Bříchoploutvé

1. Kaprovité

kapr
karas
lín
parma
řísek
hořavka
pražma
podoustev
cejn malý
ouklej
ouklej pruhovaná
bolen
jesen
perlín
plotice
tloušť
proudník
stěvle

2. Sledovité

pomořanka
(Alosa vulgaris)
Alosa finta

3. Sumcovité

sumec

4. Pískoři

pískoř
sykavec
mřenka

5. Lososovité

losos
pstruh
marenna
lipan

6. Štikovité

štika

II. Holobřiché

1. Úhořovité

úhoř

III. Treskovité

1. Mískovité

mísk

B. Tvrdoploutvé

I. Okounovité

okoun
morák
ježdík

II. Tvrdotvárné

pulec

2. čeleď. Ganoidei A. Jeseterovité jeseter

NE. 20.922.

Vyhláška.

Aby provedeny byly předpisy zákona ze dne 9. října 1883, z. z. č. 22. z r. 1885 v příčině některých opatření ku zvelebení rybářství ve vnitrozemských vodách, jakož i ustanovení vyhlášení c. k. místodržitele pro Čechy ode dne 24. dubna 1885, č. 3373. praes. — uvádí se na základě § 19. téhož zákona následující u všeobecnou známost:

I. Nikdo nesmí ryby lovit, kdož není opatřen „lístkem rybářským“; lístek rybářský vydává se vždy na jméno a sice: majetníkům aneb nájemníkům práva rybářského od politického úřadu okresního, magistrátu, třetím pak osobám od majetníků aneb nájemníků práva rybářského a platí jeden rok. (§ 10.)

V dobách hájení jest lovení ryb zakázáno a ryby, které by v tom čase dostaly se za živa v moc rybáře, musí od něho ihned s náležitou opatrností do vody zpět býti puštěny.

Doby hájení ustanoveny jsou pak následovně:

1. Ryby v letě se potírající:

od 1. března do konce června: okoun, hořavka, bolen, jesen, jelec, lipan;

od 1. dubna do 15. července: candát, sumec, parma, kleně, pražma;

od 1. května do konce června: karásek (ustanovená doba hájení v příčině lovení kapra, jakož i zákaz prodeje ryby té, jest velesl. c. k. místodržitel).

telstvím dle vyhlášky magistrátu ze dne 11. května 1886, č. 60.255. zrušena);

- od 1. června do konce srpna: lín;
- od 1. února do konce března: štika;
- od 1. března do konce července: jesetr;
- od 1. listopadu do 15. května: raci říční.

2 Ryby v zimě se potírající:

- od 15. září do konce prosince: losos a pstruh;
- od 1. listopadu do 1. února: mík.

III. Ani prodávány ani v hostincích připraveny k jídlu:

1. druhy ryb pod II. uvedené, *bez ohledu na původ jejich*, jakož i raci, pokud trvají doby hájení, tam uvedené; (nesmějí dle vynesení c. k. místodržitelství ze dne 29. ledna 1888, č. 109.635. tedy ryby, pro které určitá doba hájení v Čechách jest předepsaná, v čase tom zde se prodávati a sice ani pak ne, když by ryby ty z jiné korunní země sem byly doveženy, na příklad losos rýnský);

2. v nížádném období ročním nesmějí následující ryby, nedosahuje-li délka jejich od oka až k řitní ploutvi nejméně míry, jak následuje a sice:

losos, nemá-li délky 50 centimetrů,			
pstruh,	"	"	20
mík,	"	"	25
lipan,	"	"	20
candát,	"	"	35
štika,	"	"	35
úhoř,	"	"	35

sumec, nemá-li délky 50 centimetrů,

kapr, " " 30 "

lín, " " 20 "

karásek, " " 15 "

pražma, " " 25 "

bolen, " " 35 "

parma, " " 25 "

jelec (proudník) nemá-li délky 25 centimetrů,

okoun, nemá-li délky 20 centimetrů,

jesen, " " 20 "

kleně (tloušť), nemá-li délky 20 centimetrů,

dále raci říční, kteří od oka ke konci ocasu nedospěli na délku nejméně 10 centimetrů.

Ustanovení toto nevztahuje se však k obchodu s rybím potěrem a rybí násadou.

IV. Dynamitu a jiných třaskavých látek, dále chebulí, vraních ok a podobných prostředků omamujících nesmí k lovení ryb býti užíváno.

Rovněž jest zakázáno, užívati střelných zbraní a bodců (vidlic).

Dále jest zakázáno :

1. Tlučení ryb pod ledem, pak vesměs ony způsoby chytání, kterými dno vod aneb jejích břehy, výhony atd. se vyrývají neb vody se rozčeřují, aby ryby ze svých úkrytů byly vypuzeny anebo aby voda se zakalila;

2. chytání ryb sítěmi za nočního času, t. j. v měsících dubnu až včetně do října od 9. hodiny večerní až do 4. hodiny ranní, a v měsících listopadu až

včetně do března od 5. hodiny večerní až do 6. hod. ranní.

3. Užívání sítí, vrší neb jiných podobných chytadel, jichž otvory (oka), jsou-li mokrá, nejsou nejmeně 25 millimetrů dlouhé a taktéž široké;

4. užívání broditelů a tenátek všeho druhu;

5. užívání nočních lapaček;

6. kladení prken a kolíků (brlení) na jezy.

Obmezení v příčině šířky ok nevztahuje se na nářadí, nejvýše 4 čtvereční metry velké a k chytání oněch druhů ryb sloužící, které vůbec nedosahují délky větší než 13 centimetrů.

V. Přestupky tohoto zákona a předpisů na základě jeho vydaných trestají se, pokud nelze v té příčině užítí obecného zákona trestního, od politických úřadů peněžitou pokutou pěti až padesáti po případě sto zlatých, nebo trestem vězení od 1 až 20 dnů, při čemž ryby proti předpisům chycené a přístroje rybářské proti předpisům užívané prohlášeny budou za propadlé.

Z magistrátu král. hlav. města Prahy,

dne 7. března 1888.

Starosta: JUDr. Šolc.

